Echipele bucureştene au fost eri în passă rea

Un match foarte dur

A. M. E. F. A. - F. C. RAPID 2-2 (1-0)

Arădenii au condus cu 2-0!. - Feraru şi Lengher au fost grav răniţi. - Jocul a fost urât

Un match urât. Intâlnirea de eri F C. RAPID—AMEFA nu a avut ceva comun cu footballul, decât o fracţiune din prima repriză.

In spaţiul acesta de timp, «Rapidul» a înjghebat câteva ofensive consistente, terminate cu trei bombe ale lui Auer, cari prevesteau o categorică victorie a bucureştenilor.

Apoi, jocul a degenerat. Dela mici durităţi, la cari perechea Wetzer—Roşculeţ a contribuit fireşte efectiv, s'a ajuns la foulturi necontenite: piedici, îmbrânceli, pumni şi palme, pe cari arbitrul — d. Piky Kroner — s'a străduit zadarnic să le pună hotar.

Preocupaţi mai mult de validitatea adversarilor, decât de balon, jucătorii au abandonat footballul adevărat.

S'a jucat iute. Cu deschideri lungi, cu interceptări spontane şi uneori cu shoturi. Pe canavaua aceasta însă, ambele echipe au brodat continue şi enervante brutalităţi. Consecinţă: Feraru, mai întâi şi Lengher, ceva mai târziu, au fost scoşi pe braţe şi n'au putut să-şi mai reia locurile.

In câte zece oameni, echipele au fost obligate să-şi cârpească jocul (şi adversarii) după necesitatea descompletării.

La Amefa, Cucula a trecut mijlocaş dreapta, lăsând atacul în patru jucători. (Dacă, bine înţeles, Prassler şi într'o măsură oarecare şi Leb, pot fi consideraţi jucători întregi).

Feroviarii au rămas deasemeni cu atacul descompletat şi cârpit cu alternanţă, după capriciile lui Auer de a juca un timp inter, şi alt timp aripa dreaptă.

Cu astfel de amputări, jocul a suferit o modificare specială. Şi-a anulat aproape orice pretenţie de football N'a mai putut fi vorba de atacuri cu consistenţă, cu alură, cu ritm şi echilibru. S'au încercat pătrunderi subite şi lungi, au fost reuşite câteva, dar cele mai multe s'au poticnit, fatal, de intervenţiile fundaşilor sau a unui jucător oarecare, ivit — întâmplător — pe itinerariul balonului.

Rapid nu are decât trei jucători

O analiză a jocului, cu intenţiunea de a explica critic rezultatul, nu are din această pricină, niciun sens.

Când o partidă ajunge la bramburealа de a-l găsi pe Vintilă — uneori — pe aripa stângă sau pe Rafinsky inter dreapta, nu impune nici un fel de comentariu.

S'a jucat pentru rezultat, pentru prime şi durităţi.

Au fost obţinute, într'o oarecare măsură, toate trei. Mai ales, durităţile.

Un joc cu pretenţii de spectacol însă, cu alură de football divizionar, nu s'a putut ajunge.

Partida de eri a dovedit din nou, că «RAPIDUL» este un conglomerat de nume sonore, fără însemnătate practică şi fără vlagă şi fără şlefuirea pe care o necesită o echipă.

Sunt în formaţia «RAPIDULUI» — când nu este descompletat — şi jucători. O echipă însă, nu am putut vedea niciodată.

Căci bâlbâelile lui Lengher, fâţâiala incurabilă a lui Bogdan, mediocritatea lui Moldoveanu sau Răşinaru, şi cuplul Roşculeţ—Wetzer (care nu mai are nevoe de calificative) nu pot s'asigure sudura unei formaţiuni cu pretenţii de titluri şi de asociaţie într'un football rămas astfel la discreţia câtorva individualităţi.

Ca şi altă dată, «F C Rapid» a trăit şi eri pe contribuţia exclusivă şi preţioasă a trei jucători: *Auer* (care fără să fie «*minune blondă, brună sau multicoloră*» este singurul atacant real al violeţilor), *Vintilă*, în aceiaşi formă excelentă din ultima vreme şi *Rafinsky* căruia— sperăm — nu i se mai poate contesta utilitatea (aproape indispensabilă) în formaţia ceferiştilor.

Pe triunghiul acesta valoros, cârpit uneori cu intervenţia fericită a lui Moldoveanu — în situaţii clare — sau a lui Bogdan — în rarele ocaziuni când nu s'a cramponat să se dribleze şi pe el însuş — s'a montat tot matchul de eri al Rapidului.

Violeţii au dominat. Conduşi cu 2—0, au reuşit să restabilească echilibrul şi să ajungă până la un pas de o victorie pe care — aproape de necrezut! — spectatorii au susţinut-o insistent.

Dacă un penalty bătut prost de Barbu în prima repriză ar fi fost transformat, rezultatul ar fi cuprins o victorie cu 3—2 a Rapidului. O victorie pe care — dominarea din repriza doua — ar fi făcut-o justă.

«Momentul psihologic» al matchului însă (fiindcă toată lumea pretinde ca matchurile să aibe neapărat un «moment psihologic») a anulat victoria Rapidului, — prin ratarea penaltyului — pregătind un match nul şi ca rezultat, şi ca valoare.

Amefa este o echipă sudată

Spre deosebire de feroviari, «AMEFA» nu a contat pe individualităţi. A fost (exceptându-l pe Sadovsky care a depăşit în prima repriză nivelul comun al echipei) un «tot». Nu un produs de talente cu contribuţii exclusive şi disparate.

Arădenii au jucat omogen, cu posibilităţi de apărare valoroasă, cu oarecare pătrundere în atac şi un randament care instaurează adversar primejdios pentru orice formaţiune divizionară. Mai ales, pe teren propriu.

Capitolul sublinierilor impune detaşarea din gloată a lui Sadovsky — serios concurent al lui David — Cucula, Pernecky şi Sanislo (deşi sub forma sa obişnuită) şi Bubaş.

Arbitru şi echipele

D. Picky Kroner care în panica ostilităţilor a reuşit să treacă neobservat — ceiace este aproape esenţial pentru un arbitru — a condus următoarele formaţiuni:

AMEFA: *Sadovsky; Covaci, Bubaş; Feraru, Szabo, Sanislo; Cucula, Leb, Pernecky, Prassler, Bătrân.*

F. C. RAPID: *Rădulescu; Wetzer, Roşculeţ; Vintilă, Răşinaru, Rafinsky, Moldoveanu, Auer, Barbu, Bogdan.*

Goalurile

Punctele au fost marcate în ordinea următoare:

Bătrân (minutul 43), Leb (minutul 48), Auer (minutul 65 —un corner transformat direct) şi Moldoveanu (minutul 70).

8000 de spectatori s'au delectat cu matchul acesta dur, inexpresiv şi destrămat între două echipe rămase cu câte 10 jucători.

George Fulga

Aspecte

După cum «ziua bună se cunoaşte de dimineaţă», tot aşa şi ziua... rea poate fi cunoscută ante meridian.

Alarmaţi de ploaie, sportivii bucureşteni ne-au asaltat eri cu o ploaie de telefoane:

— Se joacă după masă?

— Mai au loc matchurile?

— Mai avem football astăzi?

Incât nu e de mirare că eri la match, s'a putut observa o adevărată expoziţie de obiecte... antiploaie: şoşoni, fulgarine, umbrele şi pelerine cu glugă.

Contrar tuturor previziunilor însă, n'a plouat deloc, nourii mulţumindu-se numai să atârne deasupra capetelor spectatorilor ca sabia lui Damocles. In schimb, soarele a izbutit ca din teaca neagră a nourilor să trimită câteva suliţe aurii.

Terenul însă poartă vestigiile ploii de dimineaţă, care a transformat zgura într'un fel de smoală sau catran.

Tocmai acum şi-au găsit şi orădenii să îmbrace nişte tricouri şi chiloţi albi ca rochiile de mireasă.

Orădenii au intrat pe teren în alb, dar imediat şi-au schimbat culorile, devenind alb cu negru.

C. A. O. e susţinut de public ca niciodată. Aceasta se explică prin faptul că a venit cu patru internaţionali cari de-abia Duminecă ne-au reprezentat atât de frumos.

E de-ajuns să spunem în privinţa acestui match că orădenii au reeditat vechile lor partide şi că Palmer a fost cel mai bun dela Juventus.

La pauza dintre matchuri soarele a dispărut. Nourii groşi s'au îndesat din nou pe cer. Dar nu plouă. A fost o binefacere această abstinenţă a ploii, căci te pomeneşti că pe ploaie ar fi crescut d. Milivoi. Şi d. Milivoi în proporţii mai mari, ar fi fost o catastrofă.

Cealaltă partidă a fost cea mai perfectă ilustraţie a jocului «bărbătesc».

(Continuare în pag. 4-a)

O victorie meritată

C. A. O. - Juventus 3-0 (1-0)

Orădenii au făcut un match excelent, entuziasmând publicul bucureştean

Nu pot începe cronica acestui match fără a face unele aprecieri asupra publicului bucureştean.

S'a obişnuit acest public să fie măgulit, în toate ocaziile, cu cele mai frumoase aprecieri.

Cum ne vizitează cineva, i se cere părerea:

— Ce impresie aveţi de publicul bucureştean?

Şi, stereotip, răspunsul nu se lasă mult aşteptat.

— Aveţi cel mai sportiv public din Europa!

— M'a impresionat sportivitatea publicului dv.!

Sau alte variante, cu acelaş substrat de măgulitoare aprecieri.

Este natural ca cei întrebaţi să aibe un răspuns politicos la adresa publicului în oraşul căruia este oaspete.

Deaceea, nu dela ei trebue să aşteptăm aprecieri juste.

Noi, care trăim aci împreună cu massele de spectatori cari se agită şi freamătă la fiecare întâlnire, putem cunoaşte mult mai bine caracteristica acestui public.

Nu vom spune despre el că este lipsit de sportivitate. In schimb este cel mai capricios public care se poate vedea.

Insuficient format, îţi oferă spectacolele cele mai bizare.

Vezi freamătul tribunei care aclamă până la paroxism şansele unei echipe, că se schimbă deodată, în defavoarea ei.

Nu vorbesc de publicul excepţional, al matchurilor internaţionale. Despre acesta s'a mai spus că nu ştie să susţină şansele unei echipe, lucru natural dealtfel, deoarece majoritatea acestor spectatori vine tocmai de 3 ori pe an la «football». La matchurile internaţionale.

Dar este celălalt public, spectatorii credincioşi ai tuturor întâlnirilor.

Se lasă câteodată copilăreşte influenţat, ca deodată să scape ca un copil de sub supravegherea dădacei şi să-şi manifeste sincer sentimentele.

Cea mai bună exemplificare a acestui lucru am avu-o eri, la matchul C A. O.—Juventus.

Dupăce, la început, cei 8000 de spectatori au susţinut frenetic şansele bucureştenilor, au fost suficiente câteva acţiuni închegate ale orădenilor, ca spectatorii să devină aprigi susţinători ai C. A. O.-ului.

Şi — pentru prima oară — mult hulitul C. A. O. a fost aplaudat la scenă deschisă şi ovaţionat după sfârşitul matchului.

Trebue spus însă că «scăparea» aceasta a publicului, de sub tutela prejudecăţilor, a fost o bine meritată recompensă a demonstraţiei de autentic soccer furnizat de orădeni.

Intr'adevăr, C. A. O. a furnizat eri una din cele mai bune partide.

Deşi cu o echipă tânără, cu multe elemente introduse recent dela juniori, au dominat, au avut un joc de câmp clar şi precis, fiind în acelaş timp şi eficaci în faţa porţii adverse.

Este drept că în mare măsură acest lucru se datoreşte tot vechiilor vedete, dintre cari, eri, Covaci s'a detaşat net.

Jocul

La fluerul arbitrului, d. Milivoi, echipele s'au aliniat în formaţiile:

C. A. O.: David, Zuckermann, Serkedi, Krausz, Iuhasz, Feuerstein, Goeze, Vărzaru, Covaci, Bodola, Cociş.

JUVENTUS: Enderfi, Vogl, Dragomirescu, Petrescu, Braun, Brandabura, De Vittor, Korony, Zăinescu, Palmer, Vulcănescu.

Matchul începe în nota de superioritate a bucureştenilor.

Totuşi câteva acţiuni ale lui Covaci-Bodola-Cociş, produce panică la poarta Juventusului, unde Vogl şi Dragomirescu par nedecişi.

In minutul 8 Cociş obţine corner. Trage şi Covaci reia direct în poartă.

Roşalbaştrii contra-atacă prompt. Petrescu şi Braun împing insistent linia de atac a bucureştenilor, servindu-i continuu mingi pe cari cu aceiaş regularitate, De Vittor şi Vulcănescu le ratează.

Singurul care «mişcă» în înaintarea Juventusului este Palmer, care încearcă de câteva ori poarta lui David.

Acesta însă are totdeauna intervenţii prompte, vrând parcă să demonstreze că nu degeaba i s'au încredinţat Duminica trecută culorile României.

Cu toată munca eroică a lui Iuhasz Juventus continuă să se menţină în faţa porţii adverse.

Norocul orădenilor este însă Vulcănescu şi De Vittor, cari sunt direct catastrofali.

Trec cu balonul prin faţa porţii uitând să tragă la goal.

Intre timp. C. A. O. mai are şi câteva acţiuni pe aripa stângă, unde Cociş se arată în revenire de formă.

Bodola, în schimb, deşi face unele lucruri din cari se poate vedea

(Continuare în pag. IV-a)

La Cluj nu se câştigă...

Universitatea - Ripensia 2-1 (0-1)

Clujenii au meritat victoria, căci timişorenii au jucat sub aşteptări

CLUJ 23. (Prin telefon) — 3000 de spectatori s'au deplasat pe arena Municipală, pentru a viziona jocul Universitatea — Ripensia. După un joc care a avut darul să placă asistenţei, partida a revenit clujenilor.

RIPENSIA A DECEPŢIONAT

Universitatea a câştigat pe merit. Echipa clujană a fost din toate punctele de vedere superioară celei timişorene. Ripensia nu a contat efectiv decât în prima jumătate de oră

Exceptând linia defensivă care şi-a făcut datoria cu prisosinţă, celelalte compartimente nu au făcut nimic deosebit.

Mijlocaşii au fost foarte slabi, iar atacul mediocru. Singurul jucător care a mai făcut ceva a fost Schwartz.

UNIVERSITATEA ESTE IN BUNA CONDIŢIE

Universitarii au dovedit că pe teren propriu nu sunt o cantitate neglijabilă. După Venus iată că şi nici Ripensia nu a avut o condiţie excelentă, iar între compartimentele există o legătură perfectă.

Cheia succesului de astăzi trebuie căutată în forma impecabilă a liniei de mijloc. Trioul Putnic — Gain — David a muncit cu multă tragere de inimă fiind egal de folositor ofensivei ca şi apărărei.

FORMAŢIILE

La fluerul d-lui Ionescu Ţope (Ploeşti), s'au aliniat următoarele echipe:

UNIVERSITATEA: Şepci, Borgia, Iancovici, Putnic, Gain, David Benţea, Păunescu, Szanislo I, Ploeşteanu, Draga.

RIPENSIA: Pavlovici, Burger, Agner; Deheleanu, Cotormani, Lazăr, Beke, Chiroiu, Ciolac, Schwartz Dobay.

JOCUL

Ripensia începe frumos. Obţine imediat două cornere dar Şepci şi David le clarifică. Apoi o acţiune condusă abil de Ciolac se încheie cu un shot peste bară al lui Beke. Universitatea obţine un corner. Pănescu trage afară. Ripensia domină dar tabela nu suferă modificări. La poarta lui Şepci, timp de 10 minute este un asediu în toată regula.

In minutul 38 Schwartz reuşeşte în fine să perforeze poarta gazdelor printr'un shot plasat. Mingea a fost trasă de la 16 metri. Până la pauză mai reţinem un shot a lui Dobay şi un plongeon extraordinar al lui Pavlovici.

După pauză Universitatea domină. Pe rând, Szanislo I, Draga şi Ploeşteanu ratează ocazii clare. In minutul 73, survine egalarea. David serveşte printre doi pe Szanislo I. care trimete mingea în plasă.

Tot mai categoric devine dominarea clujenilor, abia în minutul 86, «U» ia conducerea. Szanislo I serveşte pe Ploeşteanu, care expediază puternic balonul în plasă.

Jocul ia sfârşit la poarta Ripensiei.

CUM AU JUCAT

Pe teren, cei mai buni oameni au fost David şi Agner.

S'au relevat după aceia, în ordine Dela Universitatea: Gain, Putnic Şepci, Iancovici, Ploeşteanu şi Sanislo I. Dela Ripensia au mai muncit Burger, Pavlovici, Deheleanu şi Schwartz.

ARBITRAJUL

A condus d. Ionescu Ţope (Ploeşti) slab

In match de deschidere, s'au întâlnit juniorii Universităţii şi ai lui Avram Iancu. A învins Universitatea cu 10—0 (3—0).

N. FOTIADE

Un punct ratat

VENUS - CRIŞANA 1-1 (1-1)

Leaderii clasamentului au meritat să câştige, dar au fost urmăriţi de un ghinion exasperant

ORADEA, 23 (Prin telefon). — Vizita leaderilor Diviziei Naţionale A a suscitat o deosebită atracţie în toate cercurile noastre sportive. S'au bătut, cu această ocazie, toate recordurile de asistenţă. Partida a fost urmărită de aproape 5000 spectatori. Cifra aceasta ar fi fost uşor depăşită dacă matchul ar fi început la orele 16.30 şi nu la 15 — cum se crezuse.

Un joc spectaculos

Jocul desfăşurat a satisfăcut din plin exigenţele asistenţei. Ambele formaţii s'au străduit să dea maximum de randament. Partida s'a încheiat printr'un draw. Venus merita să-şi însuşească însă victoria, deoarece a reuşit în majoritatea timpului să-şi impună tactica.

Formaţiile

La fluerul d-lui dr. Stanciu (Cluj). echipele se aliniază pe teren în următoarele formaţii:

VENUS: Burdan; Sfera, Albu, Bărbulescu, Colea Vâlcov, Gorgorin; Gruin, Dan Gavrilescu, Humi, Petea Vâlcov, Şt. Niculescu.

CRIŞANA: Negru; Szabo, Szaborsky; Naghy, Micu, Pop; Hodişan, Bocşa, Popescu, Flueraş, Szoecke.

Jocul

Crişana are lovitura de începere. De pe câmp pe altul, mingea se mută vertiginos. Liniile de mijlocaşi funcţionează ireproşabil de ambele părţi.

In minutul 6, se produce un hands pe marginea careului de 16 metri al Crişanei. Bate Humi. Se produce învălmăşeală şi Pop, încolţit, trimite în prpria poartă.

Venus—Crişana 1—0

Reacţiunea Crişanei este impetuoasă şi chiar în minutul 8 situaţia este egalată.

Venus—Crişana 1—1

Jocul continuă bogat în faze frumoase. Crişana are avantajul a două cornere, bătute de Hodişan şi Szocke dar care nu aduc nimic deosebit.

In repriza doua, Venus are majoritatea iniţiativelor. Tabela nu mai suferă nici o modificare. Negru este peste tot, iar excepţionala formă a lui Micu permite ca uneori şi localnicii să fie periculoşi.

Cum au jucat

Venus a dovedit sportivilor orădeni că pe drept se găseşte în fruntea clasamentului Diviziei Naţionale A. Toate compartimentele echipei au funcţionat responsabil. Se cuvine sublinniat jocul desfăşurat de Albu, Sfera, Humi şi Bărbulescu.

Dela Crişana, pe lângă Negru s'au relevat Micu, Hodişan şi Bocşa.

Arbitrajul

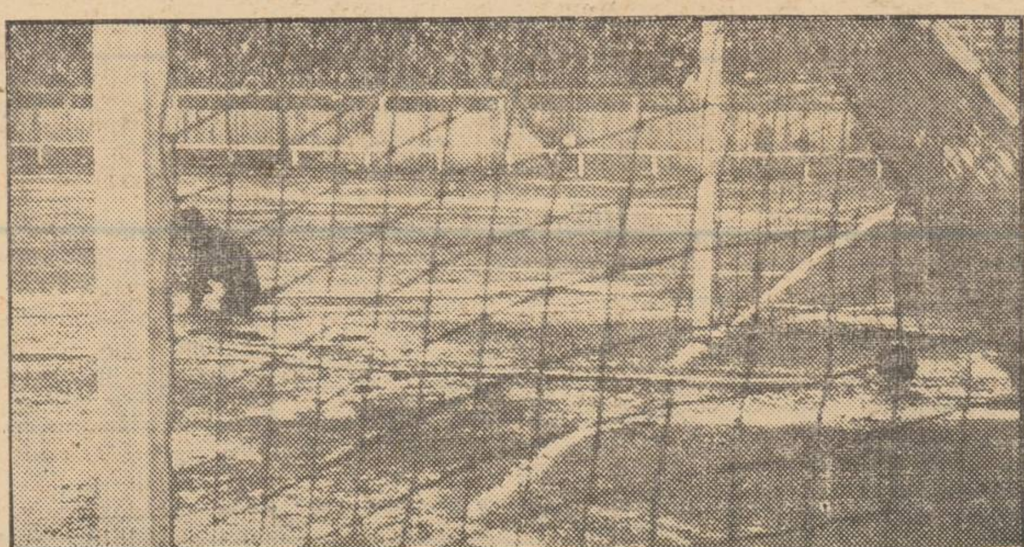
D. dr. Stanciu (Cluj) nu a fost în zi bună. Arbitrajul său nu a plăcut.

O declaraţie a d-lui av. Eladescu

După sfârşitul matchului, d. av. Eladescu, vicepreşedintele Venusului, ne-a făcut următoarea declaraţie:

«Venus merita să câştige jocul la trei goaluri diferenţă. Ghinionul ne-a urmărit cumplit şi astfel am pierdut un punct foarte preţios

Heller


Trei faze a matchurilor de eri înfăţişând trei portari de clasă. Dela stânga spre dreapta: David, portarul C. A. O.-ului execută un frumos plongeon la picioarele lui Zăinescu; Endreffy (Juventus) a încercat să apere, dar în zadar, căci mingea se odihneşte de mult în plasă; Sadowsky, excelentul portar al Amefei prinde balonul